

[Søren P. Larsen.]

tum, at disse 5 Aargange efterhaanden udskiftes og overføres til Aldersrenten, og det er jo et stort Spørgsmaal, om vi er naaet til Enden gennem denne Overførelse til Aldersrenten.

Jeg fik for nogle Dage siden sendt et Eksemplar af „Sydsjællands Venstreblad“ for 20. Oktober 1938 — jeg nævner Aars-tallet, for at der ingen Misforstaaelse skal være —, og som den pligtopfyldende Mand jeg er, tænkte jeg: Der maa jo staa noget i, som jeg skal læse, siden Redak-tøren sender mig det. Da jeg naaede om paa Side 4, fandt jeg ogsaa det, jeg søgte, idet der dér er en Udtalelse af en ny radikal Kandidat i Næstved-Kredsen. Det er Bog-trykker, Borgerrepræsentant Valdemar Pe-tersen, København, det er skam en fin Mand inden for Det radikale Venstre; hvis det havde været en Noksagt, vilde jeg jo ikke have nævnt det. Over for den Kreds af Vælgere, han er stillet over for i Næstved, siger han, da han omtaler Arbejds-løsheds-spørgsmaalet:

„Maaske kan Ungdomsarbejds-løsheden ogsaa afhjælpes noget, hvis Alders-mentegrænsen nedsættes med f. Eks. 5 Aar. Derved opnaas, at de ældre holder lidt før op, og at de unge bedre kan komme til.“

Dette er trykt den 20. Oktober 1938, og naar Redaktøren sender mig Bladet, maa det jo være, fordi vi skal lægge Mærke til, hvad der er blevet sagt ved dette Møde. Jeg vil gerne spørge Regeringen, om denne Borgerrepræsentant taler paa egne Vegne, eller om det er saadan et lille Varsel om, at man vil sænke Aldersrentegrænsen fra 60 til 55 Aar. Jeg har tænkt at spørge Ministeren, om der er Planer fremme i denne Retning, eller det er en Udtalelse, som i Virkeligheden ingenting betyder.

Jeg har nævnt, hvorledes man i Dag staar med en stigende Arbejds-løshed. Vi har set, at Regeringen har sat ind paa mange Omraader. Man har villet foregive, at man igennem Boligloven kunde faa Beskæftigelse i Gang. Man har hævdet, at man igennem offentlige Arbejder kunde bekæmpe Arbejds-løsheden, og man paastod i sin Tid, at naar man bare fik 30 Mill. Kr.s Loven og alle disse Millioner, vilde der vokse Beskæftigelse frem. Jeg siger derfor: Nu har vi set, at Regeringen paa en Række Omraader har faaet sin Vilje, har faaet gennemført de Love, som den har Brug for, og jeg kunde have Lyst til at spørge Ministeriet, ligesom Formanden for de samvirkende Forbund i 1929 spurgte Venstregeringen:

Hvad agter Regeringen at gøre med Hensyn til den stigende Arbejds-løshed, der vil vokse ganske kolossal i samme Øjeblik, Vinteren melder sig og Frostene hindrer en Del af det Udearbejde, der foregaar?

Anton Christensen: Arbejds-løsheds-spørgsmaalet er jo det Spørgsmaal, der her under Finanslovdebatten er blevet omtalt af saa godt som alle Talere, og man kan ikke blive fri for at lægge Mærke til, at Oppositionens Talere altid kommer med en Kritik af den Erhvervs- eller Beskæftigelses-politik, som Regeringen har ført, idet de pryder deres Tale med skadefro Bemærkninger om de Resultater, Regeringen har opnaaet. Vi hørte for et Øjeblik siden det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen fremsætte i ret hoverende Vendinger Bemærkninger netop i den Retning. Det var rart, om disse Talere, som kommer herop og kritiserer det, der er sket, ogsaa havde sagt, eller i hvert Fald antydte, hvad de mente der kunde gøres, for at man kunde opnaa et bedre Resultat og faa flere i Arbejde.

Mange af de Sammenligninger, man drager, naar man taler om, hvor mange arbejdsløse man har her i Landet, er ofte sat paa Skruer, og man bruger ogsaa tit at drage Sammenligninger med Arbejds-løshedsforhold i andre Lande, som slet ikke har nogen Sammenligningsmulighed med det, vi har her i Landet. Man ynder, naar man taler om den store Arbejds-løsheds-procent her i Landet, at anvende en Sammenligning med Tyskland og Sverige, hvor Arbejds-løsheden er ret ringe. Vi ved jo, at Tyskland er styret diktatorisk, hvorimod Sverige har en parlamentarisk Arbejderregering, og det er da ganske logisk, at det ikke kan være Forskellen hverken i Sættningen af Regeringen eller Rege-ringsformen, der er afgørende for, om Arbejds-løsheden er lille eller stor.

Naar man bruger Arbejds-løshedsstati-stikken og omtaler Arbejds-løsheden i andre Lande, saa kan man ofte faa det Indtryk, at det kun er her i Landet, det er galt, at man ingen Arbejds-løshed har andre Steder, og jeg synes derfor, det er værd at lægge Mærke til, at den Statistik, man op-tager af de arbejdsløses Antal, langtfra er tilvejebragt paa samme Grundlag. I visse Lande medtager man alle, der melder sig arbejdsløse, andre Steder tæller man kun dem, der har været arbejdsløse f. Eks. i 6 Dage.

Der er en Ting, vi vistnok kan være enige om, at jo bedre Arbejds-løshedslov-